

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 6 - 12 martie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 12 martie 2016, ora 17.30

Necredincioșii pentru că au urât știința, și n-au ales frica Domnului, pentru că n-au iubit sfaturile mele, și au nesocotit toate mustrările mele. De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor, și se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde; dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

Pilde 1, 29-33

RUGĂCIUNE PENTRU SUFLETELE DIN PURGATORIU

*Te rog, o, Tată Ceresc, iartă sufletele din Purgatoriu
că nu Te-au iubit, nici nu Ți-au dat toată cinstea
Ți se cuvine Ție, Domnul și Tatăl lor care, prin har, le-ai înfiat.
Ba dimpotrivă, din cauza păcatelor,
ele Te-au alungat din inima lor,
unde ai fi vrut totuși să locuiești.
Ca reparare a acestor greșeli,
Îți ofer iubirea și venerarea pe care Ți le-au dovedit
Fiul Tău Întrupat, în timpul vieții Sale pământești
și Îți ofer toate actele de penitență și de reparare pe care le-a îndeplinit
și prin care a ispășit păcatele oamenilor. Amin.*

**”Creștin este cel ce Îl imită pe Cristos: în
cuvinte, în fapte, în gândire”**

Sf. Ioan Scărarul

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Roșu Gheorghe, Țițan Mircea, Dobocan Ionuț, Raluca Naum, Maria Cristea** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Calea spirituală a coborârii în adâncul inimii

- II -

În rugăciunea isihastă, mintea coboară în inimă pentru o opri năvala gândurilor care o agită și pentru ca ființa să nu rămână dominată de minte, adică rece, calculată și cu acces limitat la cunoaștere. Cu cât mintea stă mai mult în inimă, cu atât mai mult dobândești pacea.

În 1984 ajunsesem să experimentez o pace atât de minunată încât aveam impresia că nimeni și nimic nu va putea să mi-o ia. Însă ulterior am rărit rugăciunea și am pierdut pacea, fiindcă dacă atenția noastră nu mai e întoarsă spre interior, automat este furată de lucrurile și circumstanțele exterioare, care ajung să ne destabilizeze. Și apoi trebuie să o iei de la capăt...

În teologie există noțiunea de *nous* denumit și „ochiul inimii”, prin care omul îl poate vedea pe Dumnezeu. La omul sănătos din punct de vedere spiritual, *nous*-ul funcționează în adâncul inimii fizice, iar la cel bolnav (sau înstrăinat de Dumnezeu și de sinele său adevărat), *nous*-ul se află în afara inimii și activează la nivel cerebral. Rugăciunea minții în inimă nu înseamnă altceva decât reîntoarcerea *nous*-ului în inimă, adică însănătoșirea omului sau regăsirea adevăratei sale identități de ființă de esență divină.

La nivelul inimii vorbește totdeauna **intuiția**, care reprezintă **vocea spiritului**. Ea te ajută să scapi de teamă sau să nu o mai lași să-ți controleze viața. Să te încrezi în vocea ta interioară, totdeauna și în toate privințele este cea mai bună cale de a te iubi pe tine însuși și de a trăi la unison cu spiritul tău. Pentru a putea să te iubești pe tine însuși este necesar **să îți deschizi inima**. Astfel devii mai receptiv față de tot ce este frumos și bun în această viață, prin urmare și față de Dumnezeu.

Inima se așteaptă totdeauna ca viața să fie o experiență pozitivă și sublimă și orice copil se naște cu inima deschisă. Ulterior începem să ridicăm ziduri de apărare și mecanisme defensive și să ne închidem inima sau o împietrim. Când ai inima închisă, te izolezi în egoul tău.

De aceea, **cultivarea unei inimi deschise** reprezintă una dintre cele mai importante decizii pe care le poți lua pentru a-ți afirma iubirea de sine și pentru a trăi la unison cu spiritul tău. Inima reprezintă cel mai puternic centru energetic al ființei, o poartă către cer și poarta prin care spiritul poate patrunde în corp. Numai păstrându-ți inima deschisă îți poți hrăni spiritul, indiferent prin câte încercări dureroase treci. Altfel, închiderea sau împietrirea inimii îți blochează definitiv accesul la Sursa vieții, Creatorul nostru, iar viața își pierde sensul.

Dacă vrei să-ți deschizi inima, **soluția este să te ierți pe tine și pe cei care ti-au greșit**, iar **pentru menținerea inimii deschise soluția este să te aștepți să ai parte numai de lucruri bune** în viață. Astfel pui în funcțiune legea atracției.

Alta condiție esențială a reconectării la sinele adevărat este **limpezirea inimii**. Aceasta înseamnă a ieși din confuzia specifică vieții cotidiene, din starea de autocompătimitate și autoblamare pentru comportamentele altora, care te face să suferi profund și să privești viața ca pe un dușman personal.

Cu cât îți vei recunoaște mai rapid teama, cu atât mai lucidă va deveni inima ta. Numai o inima lucidă te poate ghida în mod creator către o soluție adecvată la problemele și dilemele în care poți să te blochezi.

O furie intensă, pasiunea patimașă, o durere copleșitoare, exaltarea sunt emoțiile puternice care întunecă și încetoșează inima lucidă. Iar când inima nu este lucidă, nu ai acces la spiritul tău, fiindcă ego-ul îți blochează calea. Revenind la povestea mea de la început, nu eram în stare să descifrez primul gând al inimii datorită tulburării care mă copleșea. Era necesar să mă liniștesc și să mă detașez pentru a putea găsi un unghi mai bun din care să privesc problema.

Când inima redevine senină, îți este mai ușor să iei deciziile cele mai adecvate, născute din iubirea de sine și față de aproapele și care îți onorează spiritul.

Continuare în foaia parohială următoare